

Marek Gedl

Kietrz, woj. opolskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 10, 55-56

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GIEBUŁTOW, gm. Książ Wielki
woj. kieleckie

patrz
neolit

GŁOGÓWEK-WOJTOWICE, gm. Głogówek
woj. opolskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadzili mgr Klemens Macewicz /autor sprawozdania/, mgr Sylwia Wuszkan i mgr Krzysztof Spychała. Finansował WKZ w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada obronna ludności kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu.

Stanowisko znajduje się na wysokim prawym brzegu starej doliny Osobłogi, w odległości około 0,5 km na północ od Głogówka i około 200 m na zachód od drogi Głogówek-Krapkowice, na terenie zwanym przez miejscową ludność Wójtowcem. Z racji swego usytuowania na wysokim, trudno dostępnym cyplu, od strony wschodniej odcięty głębokim rowem obronnym, stanowisko było uznawane za grodzisko średniowieczne i wiązano je z kasztelanią wzmiankowaną w 1297 roku.

Badania rozpoznawcze wykazały bezspornie, że jest to osada obronna ludności kultury łużyckiej. W siedmiu wykopach kontrolnych, usytuowanych wzdłuż osi wschód-zachód stwierdzono występowanie warstwy kulturowej i obiektów osadniczych kultury łużyckiej. Przebadano ślady 2 budynków mieszkalnych i 6 jam gospodarczych. W wykopie przecinającym rów obronny i podwójny wał ziemny znaleziono amforę i fragmenty innych naczyń, datujących powstanie urządzeń obronnych osady na V okres epoki brązu.

IWANOWICE,
woj. krakowskie miejskie

patrz
neolit

KIETRZ
woj. opolskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr Marek Geidl z zespołem. Finansował Komitet Nauk Historycznych PAN. Kontynuacja prac badawczych zapoczątkowanych w 1956 roku Cmenta-

rzysko kultury łużyckiej z III okresu epoki brązu
i grób kultury przeworskiej z okresu wpływów rzym-
skich.

Kontynuowano prace wykopaliskowe w południowej części stano-
wiska, w obrębie najstarszej partii cmentarzyska, użytkowanej u schył-
ku II i w ciągu III okresu epoki brązu. Zbadano 154 obiekty archeologicz-
ne /nr 2992-3145/. W większości były to małe groby ciałopalne popielni-
cowe i bezpopielnicowe jamowe, datowane na III okres epoki brązu. Gro-
by wyposażone były w ceramikę i niezbyt liczne wyroby brązowe. Na u-
wagę zasługuje odkrycie siedmiu dużych grobów jamowych, także datowa-
nych na III okres epoki brązu. W grobach tych spalone kości rozrzucone
były na dnie podłużnej trumny drewnianej.

Odkryto jeden zniszczony grób ciałopalny kultury przeworskiej
z okresu wpływów rzymskich i zbadano kilkanaście jam u jam słupowych
o bliżej nie ustalonej chronologii, zapewne starszych od cmentarzyska
kultury łużyckiej.

KNIEJOW, gm. Biała Podlaska
woj. białskopodlaskie

Archeologiczny Ośrodek
Badawczo-Konserwatorski
w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutyłowski. Finansował
WKZ w Białej Podlaskiej. Pierwszy sezon badań. Sta-
nowisko kultury łużyckiej.

Obiekt znajdował się w oddziale 202 kompleksu leśnego "Knie-
jówka". "Kopiec" - nie wynoszący się ponad płaski, otaczający go te-
ren - powstał prawdopodobnie przez wybranie pierścieniowatego rowu
dookólnego. Wysokość kopca 4,5 m, średnica około 45 m, szerokość
rowu średnio - 9 m. Stanowisko zagrożone pracami leśnymi.

Przebadano powierzchnię 180 m² - rów ciągły o wymiarach 50 m
x 3 m oraz na jego przedłużeniu dwie działki o wymiarach 5 x 3 m.
Odkryto w warstwie gleby dwa skupiska ułamków ceramiki kultury łużyc-
kiej z późnego okresu epoki brązu /?/. Stwierdzono występowanie rzad-
kiego "płaszczka" z kamieni narzutowych, umacniającego piaszczysty "ko-
piec" i głęboki rów okalający. Poza istnieniem "fosy" nie stwierdzono
śladów usypania kopca.

Materiały znajdują się w zbiorach Zakładu Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.